

SOSIALURIN

Blashtjóri:
Vilfr SørensenUtgjafi:
Føroya JavnaðarflokkurPrenti:
Prentsmíðjan á Høysørey

Hin fyrsta lóggávan

Einstakir flokkar og blóð teirra lava gjørt almikið burtur úr, at tað var teirra stýri — landsstýrið skipað av fólka-, sambands- og sjálfstýrisflokkunum — sum lögdu stodið til endurnýggjanina av skipaflotanum við lógum, ið skuldu gera landið fært fyri at fara undir hesa uppáv.

Tað er rætt, at lógir vóru smiðaðar, ið miðaðu imóti hesum, men tað vóru aðrir flokkar, ið vildu ganga nógv meira ræðikala leiðir, og soleiðs skunda nógv meira undir endurnýggjan skipaflotans.

Tað er mikið gott við tollilugum lógum; men sum í hesum forinum nytta tær ikki stórvægis um ikki nóg mikið av pengum er at taka av, og tað er tað ikki; tí um vit

hildu leiðina, sum tá var lögð, vóru vit ikki komnir langt ávegis enn við endurnýggjanina.

Tað var ikki fyrr enn javnaðarmenn fingu landsstýrisleiðsluna, at ferð kom á, og menn fóru undir skipakeyp í stórrí tali.

Útyvir peningahæddirnar á figgiaralanini lenti hetta stýrið 3 milj. kr. um árið í 5 ár til studningsveitanir og útvegaðar vórðu 30 milj. kr. til realkreditstovnin at læna út.

Til hetta svaraðu t. d. fólka- og tjóðveldismenn, at Dam lenti landið á húsagang, og hvør skuldi gjalda hesi lán aftur; men allir Føroyingar víta, at uttan hesi lán var skipaflotin ikki endurnýggjaður.

Prísviðbótin

Mangan hevur verið havt á lofti, hvussu stórir munurin er á tóttuni, við føroyskum og norskum skipum, »14. sept.« hevur roknað út, at føroyskir fiskimenn einans fáa 2,12 kr. um tíman, og í dag ræður um sum ongatið at skapa slíkar inntøkmøguleikar, at fiskimenn stóðast umborð á teimum nýggju skipunum.

Frá hesum sjónarmiðum setti javnaðarflokkurin uppskot um at hækka prísviðbótina fyri smáan og millumstóran fisk frá ávikavist 5 og 20 oyru kg upp í 40 oyru kg; men hetta uppskot varð kveistrað til viks av landsstýrisflokkunum.

Somu lagnu fekk eitt uppskot frá sambandsflokkunum at hækka prísviðbótina fyri millumstóran fisk upp í 30 oyru kg.

So nógv vírða teir fiskimennin í eini fossandi dýrtíð!

Bergholið

Einaferð breggjáðu fólkaflakksmenn sær av, at tað var Hákon Djurhuus, sum hevði skorið ígjøgnum og rættuliga fingið gongd í bergholsmálið í Norðoyum við einum uppskoti um viðhald fyri lani til hesa bygging.

Ímeðan var dágliga arbeiðið við málinum, Projekteringin varð gjord — lanið skuldi verið tikið og bergholið byrjað fyri einum ári síðan; men tá hendi tað, at Hákon Djurhuus gjordist lögmaður og við tí úrsliti, at einki berghol er byrjað enn.

Tey miklu orðini og stóru lyftini hildu ikki.

Seiasta landsstýri hevði avrikið so nógv viðvíkjandi bergholinum, at hvør dagur nú verður drálaður við miklum rætti kann setast á alfturhaldskonto sjálfstýrislandsstýrisins.

3—4 gentur

fáa pláss í messuni á norska Velfærdshuset í Føroyingahavn í summar.

Lf. Grønlandsfelagið

Tlf. 1208 — Tórshavn

Lýsing

Hervið vil eg siga frá, at eg hin 1. apríl 1964 opni skrivstovu í Havn.

Jógvan Sundstein

statsaut. revisor

Telefon 1311 — 2121

KUNSTGØDNING

Nyt lager er hjemkommet af:

superfosfat gran. 7,8% P

kali-superfosfat 1:2

kaligødning, gran. 49% K

Nitrophoska

Hoechst

Største lager

Billigste priser

Pf. Valdemar Lützen

Telefon 1020 — 3 linjer

FØROYA SPARIKASSI

Stovnaður 1832

Opin hvønn dag kl. 10—12 og 14—16

Leygardag kl. 9¹/₂—12¹/₂

Telefon 1400

Deild:

NORÐSTREYMOYAR SPARIKASSI
VESTMANNA

Opin mánadag kl. 4—6

tís-, miku- og hósdag 10—12 og 2—4

fríggjadag kl. 4—6

leygardag kl. 10—12

Telefon 93

Skúlasparing við sparimerkjum

SPARIÐ Í SPARIKASSANUM

Vøggugávur

Hvørt nýfett barn í Føroyum fær frá sparikassanum í føðingargávu eina

SPARIKASSABÓK UPPÁ 10 KR.

Henda vøggugáva verður eftir ynski foreldraanna insett í:

FØROYA SPARIKASSA
NORÐOYA SPARIKASSA ella
SUÐUROYAR SPARIKASSA

Tey, ið ætla sær at byggja hús, hava nú mogleika fyri at fáa lán við betri treytum, enn tað higar til hevur verið gjorligt at fingið aðrastaðni.

PARTAFELAGID

HÚSALÁN

letur lán móti 2. veðrætti í nýggjum sethúsum.

Avdráttartíðin er: 15 ár

Rentan er: 6¹/₂% p.a.

Í Havn og á størri bygdum verður vanliga, í samband við sparikassalán, latið upp til 60% av eini rimilgari virðismeting.

Byggifinansiering

Vit eru altíð til reiðar at leggja til rættis og veita finansiering — tað veri seg til húsa- ella skipabygging

Fyrr ella seinni fáa tygum brúk fyri einum banka — latið OKKARA banka verða tygara banka

SJÓVINNUBANKIN

Skipafelagið Føroyar

TELEFON 1225

Tórshavn

IRIS

Heitur matur

Smurt breyð

De danske...

(Frámhald frá 1. síðu)

Stillingen er altá den, at hvad enen man holder sig til styrelsesordningen af 1948 eller kun til den faktiske nationale status på Færøerne, burde de danske studenter ikke bare betragte det som en selvfølgehed, at de færøske studenter møde med deres egen repræsentant, men de burde forfatte færøernes ret til at møde, hvis der, som tilfælde var på et nordisk kunstnermøde i Rom, fandtes nogen, der ville bestride de færøske ret til selvstændigt fremmøde. Det skete nemlig for nogle år tilbage, at nordiske kunstnere møde under deres landes flag til et kunstnerstævne i Rom, Færøingerne møde også under det færøske flag. Da var der nogen, der protesterede imod færøingerne deltagelse under deres eget flag, idet Færøerne ikke i orde's virkelige forstand var en stat. Men da skete det, som statsminister Hedboft så smukt havde bebudet: De danske kunstnere trådte frem og krævede færøske kunstnere agtet og respekteret som repræsenterende en særlig national enhed, der havde ret til at møde under deres nationale flag.

Misforståelsen forsvandt øjeblikkelig, og alle de nordiske kunstnere følte den nordiske familie et medlem rigere, hvilken følelse kun kunne være berigende for det enkelte medlem som for hele familien.

Jeg tvivler ikke på, at de danske studenter på samme måde vil føle sig beriget i samme øjeblik, de tilegner sig den særlige nordiske demokratiske ånd og vilje til den dybe forståelse og erkendelse af det faktum, at færøingerne er en særlig national, sproglig, åndelig og kulturel gren af den nordiske folkestamme, skabt, udviklet og formet under særlige færøiske livsvilkår, skabt og formet til en national enhed, til et folk, de sjette i Norden.

Det er stort at være herre i andernes rige. Men den virkelige storhed når man først, når man er besjælet af ikke blot respekten for, men først og fremmest glæden over andre folks ukædelige livsrettigheder. Og størrelsen gælder her lige så lidt som nogen steder, hvor spørgsmålene vurderes, vejes og afgøres efter etiske love og principper om de fundamentale menneskerettigheder uden hensyn til, hvilken race, farve, folk og land, der er tale om.

Tverå, den 27/3 1964.

P. M. Dam,